

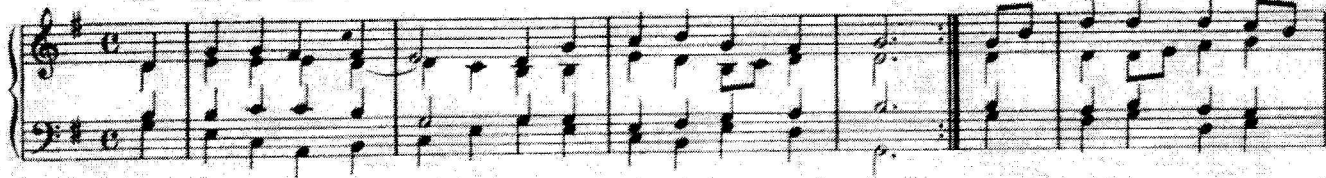
Mit hjerte altid vanker

1896

Carl Nielsen 1919

Mit hjer - te al - tid van - ker i Je - su fø - de - rum,
did sam - les mi - ne tan - ker i de - res ho - ved - sum;

der er min læng - sel

hjem - me, der har min tro sin skat; jeg kan dig al - drig glem - me, du sø - de ju - le - nat.

mp

1. Mit hjerte altid vanker
i Jesu føderum,
did samles mine tanker
i deres hovedsum;
der er min længsel hjemme,
der har min tro sin skat;
jeg kan dig aldrig glemme,
du søde julenat!

mf

2. Men'ak, hvad skal jeg sige,
når jeg vil tænke på,
at Gud af Himmerige
i stalden ligge må,
at Himlens fryd og lære,
det levende Guds'Ord,
skal så foragtet være
på denne slemme jord!

p

7. En spurv dog har sin rede
og sikre hvilebo,
en svale'ej tør lede
om nattely og ro,
en løve véd sin hule,
hvor den sin ro kan få;
skal sig min frelser skjule
i fremmed stald på strå?

mp

cresc.

mf.

mp

8. Ak, kom, jeg vil'oplukke
mit hjerte, sjæl og sind
med tusind længselssukke,
kom Jesus, kom herind!
Det'er'ej fremmed bolig,
du har den dyre købt, →
her skal du blive trolig
i kærligheden svøbt.